

قايتقان دۇنيا

(ھېكايە)

يېرىم كېچىدە، كىمبۇر بىرى، دېرىزىنى قاتتىق چەكتى. بەختا خۇن بوۋاي چۈچۈپ ئويغىنىپ كەتتى. ئۇ كېچىچە خىيال سۇرۇپ يېتىپ، ئەلدىلا تۇيغۇغا كەتكەن ئېدى. (بۇ كىمكىنە؟ دەپ خىيالدىن ئۆتكەندى بوۋاي) بۇ قىش- قۇرۇدا مەن كىمگە كېرەك بوپ قالدىمكىن... تۈنۈگۈن خوشنىلارنىڭ ئوغللىنىڭ بىر قىز بىلەن قوتۇلۇشىمىز تۈرىشىمىز كورۇۋېدىم، خويمۇ پاكىز بالىكەن. گۈل ئېچىلغاندا خۇش پۇراق چاشقانداك، ئۇ قىزمۇ راسا تولۇقتۇ. تايلىق تۇرغانجان شۇ بالىنى ئەكىلىۋالغان ئوخشايدۇدە... دېرىزىنىڭ قايتىدىن چېكىلىشى بەختاخۇن بوۋاينىڭ ئويلىرىنى بو ئۈۋەتتى.

- ھەي، قايسىڭ سەن... مەن ھازىر، تۇرغانجان سەنمەن؟
 دەپ، چىراغنى يېقىپ، كالتە جۈگىسىنى مۇرىگە سالغان بوۋاي، خو شىنىنىڭ ئېتىنى ئالدى.
 - بۇ مەن، دادا، مېيىزگۈل! تاشقىرىدىن قىز بالىنىڭ ئۈنى نا ئلادى.
 بوۋاي بۇ سوزلەرنى ئاڭلىغان قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەي، يەنە سورىدى:
 - قايسى مېيىزگۈل... سادىق بوۋاينىڭ نەۋرىسىمۇ... يېرىم كېچىدە نېمە قىپ ئۇرسەن، بالام... ئاپاڭ تېجلىقتۇ؟
 - مەنمۇ، دادا، مەن... قىزىڭ مېيىزگۈل!
 - مېيىزگۈل دەسەنە?
 - ھەئە، دادا!... بۇ مەن.

بەختاخۇن بوۋاينىڭ ئۇزۇن تۇرۇشى بىردىنلا قاتتىق سوقۇپ كەتتى. ئۇ كۈتۈلىگەن بۇ ۋاقەدىن ئوزۇنى يوقىتىپ، ھودۇقۇپ كەتكەن ئېدى. بوسۇغىدا تۇرغان كالىچىنى دەسسەۋېلىپ، گويە توگە منىپ توگە ئىزدەنگەندەك، ئۇنى ئىزدەتتى.

- ھازىر، قىزم، ھازىر! - دەتتى ئۇ بىر ئورۇندا تېپچەكلىپ. ئاخىرى ياللاخۇداقلا ئارىلىق ئويگە چىقتىدە، تاشقاقى ئىشىكىنى ئۇلۇق ئېچىۋەتتى. تاشقىرىدا قېلىن ئاق كورپىگە ئورالغان بىر نەر سىنى ئىككى قوللاپ قۇچاغلغان مېيىزگۈل تۇراتتى. باياتىن بىرى خوشاللىقى ئىچىگە سىغماي، پۈتى كويگەن تۇخۇدەك تېپىرلاپ تالان بۇ ئادەم قىزىنى قۇچاغلانمى، ئويگە كىر دېيىشىمۇ ئەستىن چىقىرىپ قويغان ئېدى. مېيىزگۈل قىقمۇ قوشقان قوزۇقتەك، دىلسىغا تەلمۇرگەن پېتى ئۇنى سۆزلەۋاتاتتى. شۇ چاغدا، گويە ئاتا بىلەن قىزنىڭ كۆلىدىكى ئاچچىق تۈگۈننى يەشمەكچى بولغاندەك، مېيىزگۈلنىڭ قۇچىدىكى بوۋاق ئۇغلىدى. بەختاخۇن بوۋاي ئوز نومۇرىدە بوۋاقلارنىڭ ئۇغلىشىنى ئوز ئويىدە ئاڭلىمىغان ئېدى. ئۇ موشۇ ئۇغلىنى ئاڭلاشنى ياراتقان ئېگەمدىن كورمىك قېتىم شۇنىڭ ئۇچۇن بولسا كېرەك، ئۇنىڭ ئۇزۇن مۇزلىتىپ تۇرغان قار ئۇچقۇنلىرى بىردىنلا ئېرىپ، ئۇنىڭ ئورنىنى يېقىملىق، ئىللىق تۇيغۇ ئېگىلىدى ۋە ئۇ قىزىنى ئاتلارغا خاس تاتلىق رەنجىش بىلەن ئويگە تەكلىپ قىلدى:

- ئويگە كىر، بالام، نېمىشكە دىگىسىپ تالادا تۇرسەن، بالغا سوغ تېگىپ قالدۇ.

موشۇنلا كۈتۈپ تۇرغان مېيىزگۈل ئوزىنى تۇتالماي، ئويكەدەپ ئۇغلاۋەتتىدە، بوۋاقنى قۇچاغلغان پېتى دادىسىنىڭ باغرىغا ئوزىنى ئاتتى.

- مېنى كەچۈر، دادا... ساراڭلىق قىلدىم... مېنى ئالداپ كېتتى... مېيىزگۈلنىڭ ئۇغلاۋېتىپ دېگەن بۇ گەپلىرى بوۋاينىڭ قۇلغىغا، گويە قاپاقنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغان ھەرىنىڭ غىشىشىدەك بىلىنىشى، يەنە ئۇنى چېكىلىدى.

- قوي، بالام، قوي، ئۇغلىما! - دېدى ئۇ تەسەللى بېرىپ، كېچىسى ئۇغلىغان ياخشى ئەمەس. ئۇغا بىلەن گۇنانى ئۇغلى بولمايدۇ.

بەختاخۇن بوۋاينىڭ گېپىنى تەستىقلىگەندەك، بوۋاق قايتىدىن غىشىشىدى. ئۇلار ئويگە كىردى. نوي مۇزلۇپ قالغان ئېدى. بوۋاقنىڭ يۈزى يۈكۈننى يېشىۋاتقان مېيىزگۈلنى كورگەن بوۋاي، چېلەكنى كوتىرىپ، كومۇرخانىغا قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ يېشىنى بىر- بىرىگە قارىمۇ- قارىشى پىكىرلەر چۈلەۋالغان ئېدى ...

* * *
 نېمە قىلىشىم كېرەك! - دەپ، ئوزىگە- ئوزى سونا قوياتتى ئۇ- كىمدۇ بىرى: (قەدىر بىلمەس ئادىمىدىن، بىلسە ھايۋان ياخشىراق... - دېگەنكەن. ئامما گۇنا كىمدە؟ يېڭىلىمەس ئاللاننىڭ بىر ئوزى، نەركىلىتىپ، ئالقىنىمدا كۈتىرىپ چوڭ قىلغان مەندىمۇ ياكى مولۇ، بېشى توۋەن، پۈتى ئۇقۇرى بوپ قالغان تەشۋىشلىك زاماندىمۇ... ئۇنىڭ شۇنداق قىلىشىغا زادى كىم ئەيىپلىك... بەلكىم مەندىمەن، ئالىسى ھايات بولغان بولسا باشقىچە بولار ئېدى. ئو- غۇل بالا- ئاتنىڭ، قىز بالا- ئانىنىڭ ئىزىدا ماڭدۇغۇ...)

(داۋامى - 4 - بەتتە)

شۇلارنىڭ ئىچىدە راسۇل قاسىمۇ ئېلىشتى ئوت بىلەن بىرىنچى بولۇپ. شەھەرلى ئاپەتتىن قۇتقازدى. لېكىن ئېخ، ئوزى ئوت ئىچىدە كەتتى پۇچۇلۇپ، ئوت دېگەن تۇرغىلا ئېگەن بىر ياۋۇز، ئوت دېگەن تۇرغىلا ئېگەن يەلماۋۇز، بىر دەمىنىڭ ئىچىدە قارا تۈتەك بوپ، كويىدى ھەم ئورنەلدى ئىككى تېپلوۋوز. راسۇلنىڭ بولغاندا ئۇزۇن، ئىدرىكى، شۇ ئوتنى ئوچۇرۇش ئېدى تىلىكى. شۇڭلاشقا ئولۇمنى ئويلىمىدى ھېچ، جوش ئۇرۇپ تۇرغىچا قېنى- ئۇرغى.

دېمەككى، باتۇرلۇق- ئەلگە ساداقەت، باتۇرلۇق بىلەيدۇ قىلىشنى ئاقەت. ھەقىقىي باتۇرلار ئارقا چېكىنمەس، قەلبىدە يانغاچقا ئوچمەس جاسارەت. باتۇرلى ھەر قاچان ئولۇم كۈتمەيدۇ، ئەجلى يەتسىمۇ باتۇر ئولمەيدۇ. باتۇرلۇق بىلەن ئەلگە تولۇغان خەلقىنىڭ قەلبىدە مەڭگۈ ئوچمەيدۇ.

باتۇرلار تورلەر ئۇزۇن بىلەن، باتۇرلار تورلەر ئىشانى بىلەن. باتۇرلار ياشنايدۇ خەلق قەلبىدە ئەسىرلەر بويى ئەۋلادى بىلەن.

ئېخ، راسۇل جان تىكىپ ئۇلگە ياراتتى، ئېخ، راسۇل ئۇزۇن يۈكسەك ئۇن قاتتى. ئېخ، راسۇل ئوزىنىڭ قورقاسلىقىدىن باشقىلار كۈچىگە قۇدرەت- كۈچ قاتتى.

يارىلارمۇ، ھە، يەنە ئۇنىڭدەك ئوغلان، يارىلارمۇ، ھە، يەنە ئۇنىڭدەك ئارسلان؟ يارىلارمۇ، ھە، يەنە ئۇنىڭدەك مەردان، يارىلارمۇ، ھە، يەنە ئۇنىڭدەك ئۇزۇن؟

ئۇ بەكمۇ ياش ئېدى، گويەكى غۇنچە، ھايات لەززىتىنى كورمىگەن ئۇنچە، ئەل ئۇچۇن ئىشىنى ئەندىلا باشلاپ، كەتتى... ئۇمۇتلىك ئېدىغۇ شۇنچە.

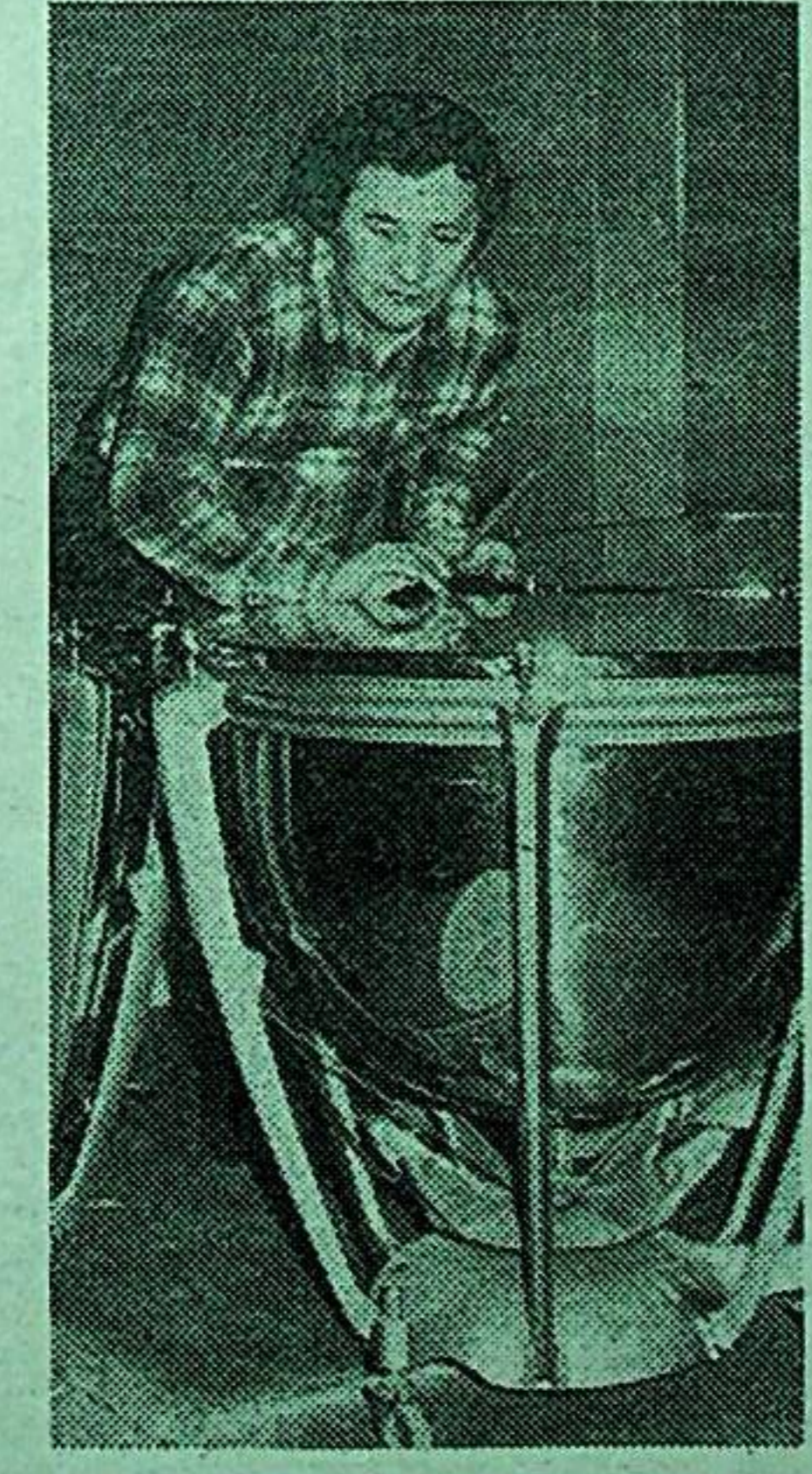
شۇڭلاشقا ئومىرگە ئۇنىڭ ئاغرىمىز، كويىدۇ ئۇنىڭغا ھەر چاغ باغرىمىز. بىز بىلەن بىر بولۇپ ياشىمىدى، ھە، دەپ بىردىن ئويلىساق، بىردىن ساغرىمىز.

سەۋەۋى، كەلدۇقۇ ئۇزۇن ياشاشقا، ئومۇرگە تويماستىن غۇلاچ تاشلاشقا. ئەل ئۇچۇن، ئۇت ئۇچۇن، كەلگۈسى ئۇچۇن، نىزكۇ ۋە ئۇتۇلماس ئىشلار باشلاشقا،

بىراقتا شۇم ئەجەل راسۇلنى ئالدى، ھەر بىر پاك ئۇرەككە دەرت- ئەلەم سالدى. ۋا، لېكىن راسۇلنىڭ قىلغان ئەركىكى، ئۇتۇلماس بولىدە، دىللاردا قالدى.

قالدى ئۇ دىللاردا، ئەندى ياشايدۇ، دىللاردا قالغانلار مەڭگۈ ياشنايدۇ. ئېخ، ئۇنىڭ كورسەتكەن قەھرىمانلىغى، مىڭلىغان ئەۋلادنى ئالغا باشلايدۇ.

جامبۇل ئامىدىكى قازاق دولەت فلارمونيەسىنىڭ رەھبىرىنى ئوز كا بىنىتىدىن تاپماق تەس. تالانتلىق مۇزىكىت، تېتىك ۋە ئوز ئىشقا پۇختا بۇ ئىگىت فلارمونيەگە رەھبەر بوغاندىن بۇيان كولىكتىۋنىڭ ئىشى قايتىدىن جانلادى، تاماشبىنلار ئال- دىدا ئابرويى ئوستى.
 سۇرەتتە: جامبۇل ئامىدىكى قازاق دولەت فلارمونيەسىنىڭ دىرېكتورى، بەدىي رەھبەر، جۇمھۇرىيەتتە خىزمەت كورسەتكەن ئارتىست م. ئۇ ئوتبۇۋ سەھنىدە.
 م. مامبېتوۋنىڭ سۇرىتى.
 (قاز تاغ).

دەلوگىلار
 - دادا، بىزنىڭ كالنىڭ موزىنى نېمىشكە ئۇنداق ئورۇق؟
 - ئاپاڭ پۇلغا قىزىقىپ، كالنىڭ سۈتىنى ھەتتا موزايغا قويماي سېغۇۋالغىچا، ئوغلۇم.
 * * *
 - دادا، مەسلەر نېمىشكە بېشىنى ئوۋەن قىلىپ ماڭدۇ؟
 - ئۇلار ئۇقىلغاندا ياتىدىغانغا يۇمشاغراق يەرلى ئىزدەيدۇ، ئوغ- لۇم.
 * * *
 - ئاپا سەن گارتۇر ئالغاندىن كېيىن لەڭمەن ئېتىپ بېرىمەن دېگەن ئېدىڭ، ئۇنى ئالدىق، يەنە لەڭمەن ئېتىپ بەرمەيسەنمۇ؟
 - ئالدىم، ئوغلۇم، ماشىنا ئېلى- ۋالايلى، شۇلدىن كېيىن لەڭمەننى كۇلدە يەيدىغان بولىسەن.
 ئايدۇۋەلى ئوسمانوۋ.

